

Med disse formanende Ord, som den højtærede Forsvarsminister vil genkende, tillader jeg mig at opfordre det ærede Medlem fra Løvel til at afvige fra sine Synders Mangfoldighed.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med Dagsorden:

1) *Fortsættelse af anden Behandling af:*

Forslag til Lov om midlertidig Lønningsforbedring m. m. for forskelligt Personale ved Hæren.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om midlertidig Lønningsforbedring til forskellige lavere lønnede Embeds- og Bestillingsmænd under Søværnet m. m.

Mødet hævet Kl. 4⁵.

62de Møde.

Tirsdag den 16. Januar, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Lønningsforbedring m. m. for forskelligt Personale ved Hæren.

Forhandlingen genoptoges.

Berntsen: Under denne Sags første Behandling havde jeg gentagne Gange Lejlighed til at fremsætte min Opfattelse af det foreliggende Forslag, som angaar et Stykke militær Lønningslov. Jeg takker den ærede Ordfører for, at han har givet mig Lejlighed til i Betænkningen særlig at motivere mit Standpunkt yderligere. Mit Standpunkt er da kortelig det, at jeg i denne Sag kan gaa med til at ligestille

alle menige Soldater og give dem det samme daglige Vederlag, i Stedet for at Forholdet nu er det, at en Del Soldater have 67 Ø. daglig af Staten, medens andre maa nøjes med 55 Ø. Derimod har jeg ikke kunnet tiltræde den anden Del af Forslaget, vedrørende Lønningsforhøjelse til Premierløjtnanter, Officianter, Intendanten o. s. v.

Der blev i Gaar sagt, at den foreliggende Betænkning var en „usædvanlig“ Betænkning, den er lang og fuld af polemiske Indlæg. Men det hidrører noget fra, at den ærede Ordførers Optræden ogsaa har været ret usædvanlig i denne Sag. Det var jo Meningen, at Udvalget skulde have været færdigt med sit Arbejde før Juleferien, og Mindretallene bleve da anmodede om hver for sig at afgive deres Betænkning, før man saa Flertalsbetænkningen. Det er en meget usædvanlig Fremgangsmaade. Men Mindretallene, der ere loyale og velvillige, bøjede sig for dette Ønske. Jeg skrev en ganske kort Motivering af mit Standpunkt og troede, det var overflødig at skrive mere, da man jo fik Lejlighed til at drøfte Sagen nærmere her i Salen baade ved 2den og 3die Behandling. Men Udvalget blev ikke færdigt, og Sagen blev udsat til efter Ferien. Vi gik hver til sit, og den højtærede Forsvarsminister gik her fra Rigsdagen før Juleferien, og da han kom hjem, satte han sig hen og skrev en meget smuk Artikel i et af vore Blade, en Artikel, der indeholder en hyggelig Julestemning, og hvori det hedder: „Hvem vil i denne Stemning strides om kommunale Valg eller om Folketingsvalgkredsens Tal, om Militærudgifterne og de militære Lønningslove, om Ministrenes Ansvarlighed, om Ulykkesforsikring, om Hypotekbanken eller om Afskaffelse af Ordener og Titler o. s. v.“

Nej, nu kommer Julen. Nu skal der være Fred en Tid, inden vi tage fat igen“.

Men den højtærede Forsvarsminister har gjort Regning uden den ærede Ordfører, thi han gik til sit Hjem i en alt andet end venlig og velvillig Julestemning og skrev et ret skarpt og hidsigt Indlæg til Betænkningen mod Mindretallene i Udvalget, herfra selvfølgelig undtaget Højremindretallet, som Ordføreren ikke har haft nogen Bemærkning til. Det gav mig igen Anledning til, at jeg for mit personlige Vedkommende følte mig foranlediget til nærmere at udvikle i Betænkningen, hvad jeg har ment med min første Udvikling, og det er Grunden til, at jeg har maattet bidrage til at gøre Betænkningen længere,